

בשם חברי מערכת "עיין ערך שירה" אני מתכבדת להגיש את מועמדותה של המשוררת והעורכת שרית שץ ומיזם "החוג לשוחרי שירה" לפרס יהודה עמיחי על "מפעל חיים" לשירה עברית לשנת תשע"א.

מיזם "החוג לשוחרי שירה" הוא מיזם מסוג חדש ומקורי שיזמה ומפעילה שרית שץ, המתקיים ברשת האינטרנט ומקיף מספר מעגלים של עשייה, ביניהם אתר מגוון לשוחרי שירה ובו ספריית מצגות עשירה, מדף שירה מתורגמת, וכתב עת מקוון לעניני שירה "עיין ערך שירה" המחולק לאלפי מנויים. בכך חוללה שרית מהפך בהרגלי הקריאה והכתיבה של השירה והייתה חלוצה בהתאמתה למדיה הוירטואלית, כפי שהיא נעשית לנגד עינינו בשאר תחומי התרבות. התרחשותו של מהפך זה שרבים מאז למדו לחקותו, היא הרחבה משמעותית של מעגלי ההשתתפות בעשייה הספרותית, והגעה אל קהלים שלא היו נחשפים לשירה בשום דרך אחרת. במשך 5 שנות פעילותו של האתר ועד היום נרשמו למעלה מ- 190,000 כניסות, והחומרים בו נגישים לכל המעוניין.

תוכן העניינים

3	אודות שרית שץ
4	אודות מיזם "החוג לשוחרי שירה"
5	במת משוררים
5	ספרית מצגות השירה
6	משורר בקולו
7	כתב העת המקוון "עיין ערך שירה"
7	כתב העת המקוון לבני נוער "נדודי שינה"
9	חוות דעת נוספות
9	קישורים רלוונטיים
13	שרית שץ – מבחר שירים

שרית שץ

שרית שץ נולדה בשנת 1954, בירושלים, לאם ילידת הארץ – ירושלמית, ולאב יליד פולין, ניצול שואה. בשל קשיים במשפחה, גדלה מגיל 10 כילדת חוץ בקיבוץ עין-צורים. בגיל 18 עזבה את הקיבוץ ולמדה בבית הספר לאחיות מוסמכות ע"ש ברזילי. לאחר סיום הלימודים, שרתה בצה"ל כקצינה בשירות קבע. את שירותה הצבאי עשתה כאחות, בבית החולים רמב"ם בחיפה. בשנת 1983 עברה לקיבוץ שריד, שם נישאה וילדה 2 בנות ובן (19, 23, 26).

במהלך עבודתה כאחות בריאות הקהילה, ניהלה שלוש מרפאות כפריות (קיבוץ שריד, בית לחם הגלילית ותל-עדשים). כאחות קבלה מספר פרסים על פועלה המקצועי, ביניהם פרס על יצירתיות בסיעוד מטעם הקרן ע"ש פרופסור ברגמן, אוניברסיטת תל אביב (1996). כמו כן התמחתה בתחום הטיפול בהפרעות אכילה ופרסמה מאמרים בתחום זה בספרות המקצועית בארץ ובעולם. בתחום זה יזמה הרצאות בכל רחבי הארץ, כאשר נושא זה היה עדיין בחיתוליו בארץ.

בשנת 2000 החלה לכתוב שירה אותה פרסמה בפורומים ואתרים שונים באינטרנט. בשנת 2005 לקתה במחלה חשוכת מרפא אשר רתקה אותה לביתה. שרית, אשר עבדה כאחות בבריאות הקהילה במשך 30 שנה, נאלצה להפסיק את עבודתה בשל שבר בחוליה. בעקבות השבר והניתוח אותו עברה, לקתה במחלת הארכנואידיטיס אשר "גזלה ממנה את אורח החיים הקודם. מצב זה הצריך ממנה לארגן את חייה מחדש תוך תהליך הסתגלות מורכב לאורח חיים של אדם נכה.

מאז חלתה, יזמה והקימה את החוג לשוחרי שירה. מיזם החוג לשוחרי שירה, שהתפתח אט אט, הפך למקור משמעות וחוסן עבורה כשחייה מתמקדים סביב מיזם זה. שרית אף למדה באופן אוטו-דידקטי בודהיזם והתפתחות פסיכו-רוחנית וכיום מלווה ומדריכה בביתה קבוצות קטנות של נשים בתהליכי צמיחה והתפתחות פסיכו-רוחנית.

מיזם החוג לשוחרי שירה

מיזם "החוג לשוחרי שירה" הוקם על ידי שרית שץ לפני כ-5 שנים. את המיזם על כלל מרכיביו, כפי שיפורטו בהמשך, הקימה שרית בהתכוונות עמוקה ליצוק לחייה משמעות, כאשר הנתינה לגביה היא ביטוי יסודי במציאות חיים מורכבת. בכך הוכיחה לכולנו כי גם מתוך חולי, ובמצבים כואבים וקשים, ניתן למצוא משמעות לחיים, לפעול, להעניק, לחולל שינוי ולתרום לכלל. מיזם זה יצר מעגל חובק של אלפי מנויים, חברות, חברים ובני נוער אוהבי שירה בארץ ובעולם. בהתייחס לעובדה ש"אוטוטרדת" האינטרנט יוצרת מפגשים ישירים ועקיפים, אנו מניחים שעשרות אלפי אנשים נחשפו עד היום לחומרים של החוג לשוחרי שירה, שלא היו נחשפים אליו בשום צורה אחרת. תוך כדי כך חוללה שרית מהפך ששימש מופת לרבים ההולכים בעקבותיה בפתיחת אופקי המדיה האינטרנטית לפני השירה והספרות, החורגות אט אט מהמסגרת המסורתית של המילה המודפסת בלבד. המיזם שהחל כיוזמה צנועה, הלך והתרחב בגבולות הארץ ולארצות רבות מעבר לים כמו צרפת, פינלנד, ארגנטינה, ברזיל, אנגליה, ארצות הברית, קנדה, גרמניה ועוד. השינוי הוא עצום והוא עדיין הולך ומתהווה לנגד עינינו. שרית ביוזמתה ובשינוי אותה חוללה, הולכת כחלוץ וכמעניקת השראה לפנינו. החזון העומד בבסיסו של מיזם זה צמח מאהבת השירה ומן האמונה כי ניתן להשיב לשירה המקומית והעולמית, הקלאסית והמודרנית, זו המיועדת למבוגרים וזו המיועדת לילדים ולבני נוער, את קהליה, ולהעלותה גם אל רבדים שמחוץ למדפי הספריות. האמצעים שנעשה בהם שימוש מאפשרים לשירה לקרום עור וגידים בתחומי הטכנולוגיה המודרנית ודרכי תקשורת ההמוניים, קרי: האינטרנט, הדואר האלקטרוני ויישומי המחשב. נמצא כי אלה אמצעים בעלי עוצמה ויעילים להפצת אמנות השירה בקרב הקהל הרחב ומאפשרים את חשיפתו לאמנות זו. למרבה הצער דעות קדומות אופפות כיום את השירה, היא הפכה למצרף של קהל מצומצם בלבד. דבר הנכון שבעתיים לגבי כתבי העת העוסקים בשירה. כמו כן, הפגישו המיזם ופעילותו משוררים ויוצרים הכותבים לדפוס עם אלה הכותבים לאתרים ברשת האינטרנט, ועם אחדים שמגירת שיריהם נחשפה לראשונה בחוג זה. פעילות מיזם "החוג לשוחרי שירה" מתקיימת בחלל הוירטואלי ומחוצה לו והיא ניתנת לכל דורש כשירות בהתנדבות, ללא כל מטרות רווח.

המיזם מבוסס על טהרת הרצון הטוב ואהבת השירה. פעילותו על כלל מרכיביו, הנה פעילות תרבותית-חינוכית ובבסיסה שאיפה ליצור מעגל/חוג הולך ומתרחב של אוהבי שירה ושל אלה המעוניינים "לגעת" ביופייה ובהדרה, בקרב קוראי השפה העברית בארץ ובעולם.

במת משוררים

היזומה הראשונית החלה במפגשים ייחודיים שנערכו בקיבוץ שריד שבעמק יזרעאל. ההתכנסויות הללו נועדו ליצור מפגש עם שירי משוררים מן הארץ והעולם, בני כל הזמנים והתרבויות. מפגשים אלה שמשו גם במה לכותבי שירה מכל רחבי הארץ אשר בקשו ליצור דיאלוג עם קהל באמצעות כתיבתם. המפגשים נוצרו מתוך רצון ליצור סביבה חברתית שבה ייהנו אנשים משירה, מתוך הכרה כי שירה היא גם מוסיקה ולכן נכון לה גם להישמע כחלק בלתי נפרד ממהותה.

ספרית מצגות השירה

במקביל לפעילות זו, החלה להתגבש ולצמוח אט אט ספרית מצגות השירה. ספריה זו כוללת כיום שירי משוררים מן הארץ והעולם לבוגרים ולבני נוער וילדים והיא מהווה מדף ספרי שירה "וירטואלי - אינטראקטיבי" השמור באתר של החוג לשוחרי שירה, אותו בונה שרית בעצמה.

כל מצגת שירה (מצורפת דוגמא מודפסת), הנה מעין "ספר שירה", המורכב מטקסט, עיצוב גרפי, מוסיקה ותנועה. דרך זו משלבת את המילה הכתובה עם חוויה ויזואלית, אודיטורית (באמצעות קריאת שירה ובאמצעות מוסיקה) ותנועתית, היוצרת בקורא חוויה רגשית הוליסטית חזקה במפגשו עם השירה.

יתרון נוסף ומשמעותי הטמון בדרך הפצתה של השירה באופן זה היא היכולת ליצור דיאלוג בין כותב השירים לבין קהל קוראיו, באמצעות מכתבים דרך הדואר האלקטרוני. על פי הניסיון שנצבר במהלך 5 שנותיו של החוג לשוחרי שירה, נמצא שדרך זו הנה דרך ייחודית ובשל אופי המדיה, היא יוצרת דו-שיח פורה ומתמשך על רצף הזמן, בין המשורר לבין קוראיו.

ספרית המצגות הענפה והעשירה כוללת שירה מקורית משיריהם של משוררים כמו נתן זך, יהודה עמיחי, אבות ישורון, יונה וולך, דן פגיס, אלכסנדר פן, רחל, זלדה, אברהם חלפי, עודד פלד, דוד אבידן, טוביה ריבנר, יפתח בן אהרון, דליה רביקוביץ, תרצה אתר, ש. שפרה, אשר

רייך, פיצ'י יהורם בן מאיר, מאיר ויזלטיר, חדוה הרכבי, חמוטל בר יוסף, רחל חלפי, אסופה של שירי העקדה, אסופת שירי אהבה ועוד.

מדף שירה מתורגמת

מדף שירה מתורגמת מתרבויות שונות – מודרנית וקלסית ובו משיריהם של וולט ויטמן, סילביה פלאת', אלחנדרה פיסרניק, סירקה טורקה, ג'ובראן חליל ג'ובראן, אמילי דיקנסון, ויסלבה שימבורסקה, לורקה, אן סקסטון, ארנסט המינגווי, פרננדו פסואה, שארל בודלר, אלזה לסקר שילר, ולדימיר מיאקובסקי, פבלו נרודה, ברטולד ברכט, אנה אחמטובה, קאופפיס, נזאר קאבני, רבינדרנאת טאגור, רומי, צ'סלב מילוש, פול ורלן, רימנוד קארבר, צ'רלס בוקובסקי, שירה קוראנית, שירה אפריקנית, שירה יפנית ועוד.

מדף מצגות שירי ילדים

חשיבה מיוחדת מוקדשת למדף מצגות שירת הילדים. יישומי המחשב והטכנולוגיה המודרנית מאפשרים לילדים לפגוש את השירה באמצעות שפתם, קרי: שפת המחשב. מטרה נוספת בהתייחס לשירת ילדים הנה ליצור מפגש בין מבוגרים (הורים, סבים וסבתות, אחים בוגרים) וילדים באמצעות שפת השירה, במיוחד בקרב ילדים צעירים שעדיין אינם קוראים וזקוקים למבוגר אשר יקריא בפניהם. דרך זו מפגישה את אמנות השירה עם ילדים החל מהגיל הרך וכן תורמת להעשרת שפתם בה בעת שהשפה העברית הולכת ומתדלדלת מיופייה ומעושרה. עם הזמן, החלו מצגות השירה של החוג לשוחרי שירה, לשמש גם במסגרות החינוכיות-לימודיות, במוסדות החינוך – גנים ובתי ספר יסודיים ועל יסודיים, באמצעות מורים וגננות מכל רחבי הארץ.

מדף ספרי שירת הילדים כולל משירי לאה גולדברג, מרים ילן-שטקליס, יהודה אטלס, שלומית כהן-אסיף, ע. הלל, קדיה מולודובסקי, מיכל סנונית, נורית זרחי, שירי המגילה מאת איציק מענגר ושירת ילדים מתורגמת כמו ה"תיקן הענק" של קורניי צ'וקובסקי, משלי קרילוב, ד"ר סוס, א.א. מילן, "שועל", שירי אימא אווזה, משירי שר הטבעות של טולקין ועוד.

באתר של "החוג לשוחרי שירה" מדורים נוספים כמו "משורר החודש" המוקדש בכל חודש למשורר נבחר וכן "חדר קריאה" המביא שירים מתוך ספר שירה של משורר נבחר. אלה מתאספים לאחר זמנם בארכיון המשוררים, והחומר נגיש בכל עת.

מדף "משורר בקולו"

מדור ייחודי הוא המדור "משורר בקולו" בו מובאים משוררים קוראים משיריהם ובהם גם הקלטות נדירות וכן סרטי וידאו. במדור זה כבר מתארחים סילביה פלאת', אן סקסטון, אנה

אחמטובה, לאה גולדברג, רוברט פרוסט, ליאונרד כהן, ייטס, ת. ס. אליוט, דילן תומס, פאול צלאן קורא את "פוגת מוות", פבלו נרודה ועוד.
עם הזמן התרחבה פעילות החוג לשוחרי שירה גם ל-you tube.

כתב העת המקוון "עיין ערך שירה"

במהלך הזמן ועם התרחבות ספרית המנויים של מיזם החוג לשוחרי שירה לכדי אלפי מנויים, סחפה עמה שרית חברים נוספים לעשייה, בכתובה, עריכה והגהה וכך נולד בדצמבר, 2006, כתב העת המקוון הראשון מסוגו, לענייני שירה. כתב העת "עיין ערך שירה" אותו ערכה שרית (ראה גיליונות לדוגמא) הוציא עד היום 35 גיליונות, בנוסף לגיליונות מיוחדים שעסקו בנושא אחד (גיליון שהוקדש לפושקין, לאלכסנדר פן, לפסטיבל השירה במטולה). הגיליונות השוטפים שיוצאים מידי חודש בחודשו, כוללים שירה עברית, שירה מתורגמת, מאמרים ומסות בנושא שירה, וכן תרגומי שירה. כמו כן פרסומים שעסקו באירועי ספרות ובספרים חדשים. כל גיליון כלל כ-50 עמודים בממוצע.

תשומת לב מיוחדת ניתנה לשירה מתורגמת. ב-36 הגיליונות הופיעו תרגומים לעברית של קרוב ל-200 שירים ב-15 שפות (איטלקית, אנגלית, גרמנית, הונגרית, טורקית, יידיש, יפנית, לטינית, ערבית, פולנית, פינית, צרפתית, קוריאנית, רומנית ורוסית), במדור "עיין ערך תרגום" שיועד לשירה מתורגמת.

כתב העת המקוון לבני נוער "נדודי שירה"

החוג לשוחרי שירה הוציא כתב עת ושמו "נדודי שירה". בכתב עת זה פורסמו שירים של בני נוער, אשר פנו ושלחו מיוזמתם מיצירותיהם אל מערכת החוג לשוחרי שירה.
שירים אלה קובצו בגיליון אחד והופצו ברחבי האינטרנט. כתב עת זה עורר הדים רבים.

בני הנוער אינם משקיעים היום בספרים. מאחר ומרחבי האינטרנט הם ללא תשלום, הרי שהם נמצאים בחלל הווירטואלי. העתיד מכתוב כי אנחנו צריכים להגיע אליהם ולא הם אלינו.

"החוג לשוחרי שירה" רואה חשיבות רבה בעידודם של כותבים ששירתם טרם התפרסמה באמצעות ספרים ולפיכך הם אנונימיים לקהל אוהבי השירה. על כן כלל מפעל מצגות השירה, הצגת משוררים חדשים, אשר מסיבות שונות טרם הוציאו ספרי שירה (בדרך כלל מסיבות כלכליות, וגם כי הוצאות הספרים דוחות את המשוררים שטרם התפרסמו, משום שכדאי להם להוציא חומרים של משוררים ותיקים שהשיווק שלהם מובטח) אך שירתם ראויה להופיע ברבים.

באמצעות כתב העת והדואר האלקטרוני, ניהלה עורכת כתב העת דיאלוג ישיר עם קהל הקוראים בהתייחסה לאלפי מכתבים שנתקבלו במערכת ומקצתם פורסמו במדור "קוראים כותבים".

כמו המצגות, מצויים ושמורים גיליונות כתב העת "עייץ ערך שירה" באתר של החוג לשוחרי שירה והם נגישים לכל דורש, גם אם איננו מנוי בספרית החוג לשוחרי שירה.

לסיכום:

הנני ממליצה בחום לב על הענקת פרס עמיחי על מפעל חיים לשרית שץ ול"חוג שוחרי שירה". מיזם זה על כלל מרכיביו והשלכותיו, הנו מיזם ייחודי ומקורי שאיננו תלוי בזמן ובמקום. הוא רותם לחזונו ולצרכיו את הטכנולוגיה המודרנית וערוצי תקשורת יעילים ונגישים לכל דורש. מהותו מושתתת על אהבת השירה ותפיסתה כאמנות נצחית שלא עבר זמנה וככזו הנותנת ביטוי רב עוצמה לרבדים העמוקים של תרבות השפה והנשמה האנושית, ולפיכך מדברת אל אותם רבדים בקרב קהל קוראיה.

בברכה,

נילי דגן – משוררת

נעמה 7

ת.ד. 4015

אילת, 88000

טל. 057-7440052

טל. 054-4494501

חוות דעת נוספות

ברשותכם, הנני מצרפת חוות דעת אחדות על מיזם החוג לשוחרי שירה

נכבדיי,

משך שנים, כלקוי למידה, התקשיתי בעריכת טקסטים כתובים. בעזרת המחשב נחלצתי ממצב מביך זה והתחלתי לכתוב, בעיקר שירה. שרית, בהיותה שופטת בתחרות כתיבה, זיכתה אותי במקום הראשון בשירה. במכתב קצר שכתבה אז אלי, כינתה אותי משורר. רגע שלא אשכח כל ימי חיי. העידוד שקיבלתי ממנה גרם לי להמשיך בכתיבה, להשתתף בחוג, להירתם לסיוע בעריכת כתב העת "עייץ ערך שירה", ולהוציא לאור לפני כמה חודשים, בגיל 70, את ספר שירי הראשון. אם ישנו צורך בדוגמה ליכולת המופלאה של חברתי שרית, כשרונה לחשוף את היכולת האישית, כדי שתהיה לחלק מנחלת הציבור – אני הדוגמה. אם ישנה חשיבות להפצת שירה עברית ומתורגמת, אין לי ספק כי ראוייה שרית לפרס עמיחי שאתם אמורים להעניק.

בכבוד רב

דודי בן עמי – משורר

אל: ועדת השיפוט של פרס עמיחי לשירה עברית

הנני להמליץ בכל לב על מתן פרס עמיחי על מפעל חיים לשרית שץ ול"חוג שוחרי שירה". חרף מחלתה הכרונית הקשה יזמה שרית שץ את הקמת החוג המפגיש יוצרים מוכרים וצעירים, מבוגרים ובני נוער. בנוסף, הקימה שרית שץ את אתר השירה המקוון הראשון בישראל וערכה עד כה 35 גיליונות של כתב-העת האינטרנטי "עייץ ערך שירה"; כמו כן, היא בנתה ספרייה עשירה של מצגות שירה. כתב-העת והמצגות מגיעים לאלפי קוראים. בפעילות תרבותית-חינוכית זו ממשיכה שרית שץ את מורשתו השירית-ספרותית של יהודה עמיחי ז"ל, מקרבת את השירה לאנשים רבים ויתרה מזו, הופכת אותה לנגישה בכלים של העידן האינטרנטי-המקוון. פועלה זה נעשה מתוך אהבת השירה ובמסירות אין-קץ חרף התנאים הקשים בהם היא מצויה. על כן הנני רואה לנכון להמליץ עליה לקבלת הפרס.

בברכה,

עודד פלד – משורר, מתרגם ועורך

שרית שץ ידועה לי מתוך פועלה האמנותי והמקצועי. במהלך השנים נחשפתי לספריית המצגות של "החוג לשוחרי שירה" ולגיליונות "עייץ ערך שירה", והתרשמתי עמוקות מרוחב היריעה הנפרשת בהם, מהמסירות המתמדת בטיפול בשירה ובמשוררים. כישרונה בא לידי ביטוי לא רק בהעברת המסר, אלא בעיקר בפירוש האסתטי והדרמטי האישי שלה, שהופך כל מצגת ליצירה חדשה ומורכבת. גיליונות כתב העת "עייץ ערך שירה", לבד מהיותם כלי להפצת השירה, הפכו זה מכבר לתעודות בעלות ערך היסטורי וכלי למחקר עתידי.

בלי ספק שרית שץ היא דמות בולטת וייחודית בתחום הפצת השירה העברית והמתורגמת באמצעות כלי התקשורת העדכניים.

אני ממליץ עליה בחום.

בברכה

אמיר אוריין – שחקן ובמאי

תיאטרון החדר

מחקר, לימוד ויישום של התנהגות אדם-יוצר בתחום אירוע אמנותי. נוסד: 1985

אל: חברי וועדת פרס יהודה עמיחי

נכבדי שלום

הרשו לי בזאת להמליץ על גב' שרית שץ ומיזם "החוג לשוחרי שירה" כעל מועמדים לפרס יהודה עמיחי.

מפעל "החוג לשוחרי שירה", מפעל שהוקם והונע על ידי שרית שץ, מהווה תרומה ייחודית רבת ערך להפצתה והרמת קרנה של השירה העברית בשער בת רבים.

בעידן האינטרנטי בו שירה כתובה הולכת ונדחקת וספרי שירה נאלמים ונעלמים, מפעלה של שרית מהווה אוצר ספרותי מהמעלה הראשונה. מיזם "החוג לשוחרי שירה", אינו מתגדר בחבורה מסוימת, סוגת שירה צרה או גיל הכותבים. אתר החוג משמש, לכן, במה פתוחה ושער בו יבואו גלויים ונעלמים. אבני הבוחן היחידות אשר צורפות את הכתוב הן האיכות, החדשנות והמקוריות. קשה לומר מלים חמות אלו על רבות מהבמות הספרותיות ובמיוחד אודות ההתייחסות לשירה של יוצרים עלומי שם ונעדרי קשרים.

אפילו עיון חפוז בגיליונות כתב העת "עייץ ערך שירה", מגלה עולם עשיר ופתוח הן של שירה והן של מחקר הפונה אל ציבור רחב ללא ויתור על איכות וחדשנות. נגישות האתר לבני נוער

ולשוחרי שירה באשר הם, היא מדהימה ומי שמפרסם בבמה זו מופתע מהחשיפה ובמיוחד מתגובתם של בני נוער.
מפעל מצגות השירה המופלאות של שרית אודות משוררים ידועים ועלומים כאחד הוא פשוט אוצר. לו הייתי מורה לספרות הייתי מתנפל על מעין שופע זה כעל מוצא שלל רב.
כך התודעתי בעצמי ליוצרים מעולים שאינם מתגודדים בראש חוצות וחדשתי היכרות עם משוררים ידועים ואהובים.
אציין שמעולם לא נפגשתי עם המועמדת וכל קשרי נובעים מהערכת העצומה למפעלה ומפרסום רשימה שלי באתר.
בברכה נאמנה

פרופ' אמוץ דפני

החוג לכיולוגיה אבולוציונית וסביבתית
אוניברסיטת חיפה
חיפה

אני ממליצה על המשוררת והאמנית שרית שץ לפרס יהודה עמיחי על מפעל חיים בתחום השירה.
שרית שץ עורכת ומפיקה כתב עת אינטרנטי יחיד במינו ומיוחד ברמתו ובהרכבו שעוסק כולו בשירה. כתב עת זה מביא לפרסומם של שירי משוררים ידועים בצד משוררים שבמה זו הייתה להם החשיפה הראשונה.
שרית שץ מביאה את השירים לאחר עריכה ומיון קפדניים, וכל גיליון הנו במה מכובדת, מקצועית ומכבדת את עושיה ואת מנוייה.
כמו כן דואגת שרית כי בכל גיליון של כתב העת יהיו מאמרים מאירי עיניים העוסקים בשירה. בניתוח או בתיאור, בפילוסופיה של השירה או בהארה של צד כזה או אחר בכתובים.
כת העת "עייץ ערך שירה" הפך להיות במה מרכזית לכל מי שביקש לקבל תמונה אמיתית, שאינה מוטה או מושפעת מזרמים ומגמות הצומחים חדשות לבקרים ומתימרים להיות ביטאונים לרוח הזמן בשירה. יש בכתב העת הזה אותו משב רוח החסר כל כך בעולמנו התרבותי. נקי מקלישאות, מבחין בין שירה לבין כתיבה המתימרת להיות שירה, ונותן ביטוי לקשת הצבעונית של משוררים.
שרית שץ ממשיכה לערוך מצגות שירה מקסימות אותן היא מפיצה בקרב כל מנויי החוג לשוחרי שירה". המצגות האלה הן דרך מודרנית, עכשווית, להביא את השירה, בלוי איורים,

לעתים אף בלויית מוסיקה או קריאת טקסטים על ידי המשורר או שרית עצמה - אל אוהבי השירה.

שרית שץ היא תופעה ייחודית בנוף ארצנו, והיא ראויה להכרה והערכה בשל עשייתה להפצת השירה, ואין כמו פרס יהודה עמיחי למפעל חיים למטרה זו.

בכבוד רב,

דליה יאירי – דולב

בעבר שדרנית קול ישראל, עיתונאית.

משוררת

אני נמנית על הנהנים ממצגות השירה ששרית שץ מכינה וכן מהעיתונים המקוונים לשירה שבעריכתה.

מתוך הערכה כנה אני ממליצה עליה כעל מועמדת לפרס.

בברכה

ד"ר דורית זילברמן, סופרת

מצורפים קישורים לאתר מיזם "החוג לשוחרי שירה" ולמדוריו השונים

אתר "[החוג לשוחרי שירה עם שרית](#)"

גיליונות "[עייץ ערך שירה](#)"

ספריית המצגות – [שירה מקורית](#)

ספריית המצגות – [שירה מתורגמת](#)

כמו כן מצורפים בכתובים בארבעה עותקים זהים:

ארבעה גיליונות מודפסים של "עייץ ערך שירה" בעריכת שרית שץ

מצגת מודפסת משירי צ'סלב מילוש בתרגום דוד ויינפלד

מבחר משיריה של שרית שץ בסופו של גיליון זה

שרית שיץ – מבחר שירים

שיח נשי עם בודלר

שאָרל - מְשׁוֹרֵר מְרֻטֵיר - הִרְשָׁה לִי כֶּךָ לְפָנוֹת
אֵינִי שְׁחֹרֶת גֶּנֶן גְּמִיּוּשָׁה, אֶף לֹא גְבִירַת אָפְנוֹת
אֶתָּה כְּבָר שָׂם, בְּתֵהוֹמוֹת שְׂדֵמִיוֹנֶךָ בְּרָא,
אֲנִי עֲדִין גְּרָה כָּאֵן - אוֹמְדַת טוֹב וְרַע.

פוֹנָה אֵלֶיךָ, כֵּן, אֲשֶׁה, יוֹדַעַת לְהִבְחִין
בֵּין הַתְּעַלּוֹת הַנֶּפֶשׁ לְתִשׁוּקוֹת מִין שֶׁהִצְחִין
בֵּין גִּיהוֹנִם לְבֵין עֲדָנָה עָלֵי הָאֲדָמָה,
בֵּין טָבַע שְׁפוֹרֶחַ שׁוֹב לְכִיב בְּנִשְׁמָה.

גַּם לִי אֵין מִי שְׁיַעֲצֵר אֶת נִיעַ הַשְּׁעוֹן
אוֹ שְׁיִרְגִיעַ בְּאֲזְנֵי אֶת רַחַשׁ הַהֶמוֹן,
הַסְּפָלִין שְׁלִי רְחוּק מְאֹד מִסְמִטָּאוֹת פְּרִיז
אֲךָ הוּא מוֹצֵא דְרַכּוֹ לְשִׁכְן וְגַם לֹא לְהַפְרִיזוּ.

טְפוֹת שָׁל בְּשֵׁם יְךָ זוֹלְגוֹת, זוֹלְגוֹת מִבֵּין שְׂדֵי,
נְהַר הַלְתָּהּ, שְׁאֵרְל יָקָר, נִמְתִּין לִי בְּנִדְאֵי,
אֲךָ עַד אֲשֶׁר בִּי לֹא תָמוֹת יְכַלֵּת הַבְּחִירָה
הַסְתָּו אֵינְנוּ סוּף - הוּא רַק עוֹנַת הַנְּשִׁירָה.

הוּ, סְמֻרְטוּטֵר זָקֵן נִיחָר, חֲצִי בְּקִבּוּק לְגוּם,
אֶתָּה זוֹעֵק אֶמֶת חֲלֻקִית לְאוֹר פָּנִס עֲגוּם
כִּי כְמוֹ הִיפִי, מוֹן אָמִי, כֶּךָ גַּם שְׁפָכִי אוֹנֵן
נְאִים בְּלִבְד לְדֹק עֵינָיו שָׁל זֶה הַמִּתְבּוֹנֵן.

מִגְבֵּה יִהְרָה כָּלָם, כָּלָם נְרָאִים זָרִים,
רָמָה וְרַקְבוֹן פּוֹשְׁטִים בְּבֶשֶׁר הַפְּרִבּוּרִים,
בְּפִתּוּלֵי סְמִטָּא שְׁכוּחָה נֶחְבָּא לוֹ הַשְּׁטָן
וּמְזִדְיָן בְּסִבְלָנוֹת לְקִצּוֹר תְּפָקִיד חֲתָן.

הִרְיָקָנוֹת הֵיא מְרַד וְהִיפִי -פְּרַחֵי רַע
דְּבָר דְּבוּר וְהַפּוּכּוֹ, כְּמוֹ יֵשׁ בּוֹ בְּשׁוֹרָה
כֶּךָ בְּמַלְבוּשׁ שְׁחֹרִים הַדּוּר הֵייתָ לְתַלְתָּן
שָׁל יָלָד רַךְ וּמְפָחֵד חוֹבֵק נִשְׁמַת אָמֵן.

יש איש

לְאִישׁ הַגֵּר בְּמִטְבַּחְוֹן צַר
וְחֲצִי חֶדֶר לְשָׁנָה
אֵין לְמִי לֹאמַר לִילָה טוֹב,
בְּשָׁעָה שְׁחֹרָה שְׁטוּפֶת זָעָה
הוּא מְכוּוֹן לִיל מְנוּחָה רַדִּיּוּפּוֹנִי
וּמְקַפֵּיא מִבֶּט בְּנִשְׁרֶת סִיגְרִיָּה אֵינְסוּפִית
הַמְעֵבָה בִּין בְּקָפָה צוֹנֵן.

לְאִישׁ הַגֵּר בְּמִטְבַּחְוֹן צַר
וְחֲצִי חֶדֶר לְשָׁנָה
אֵין מִי שְׂיֵאמַר חִלּוּמוֹת נְעִימִים,
הוּא מְשׁוֹחַח עִם עֲצִי אֲזַדְרָכֶת
הַמְתַּדְפָּקִים עַל חִלוֹן מְסֹרֵג
וּמְזַמֵּין אֶת אֱלֹהִים אֶל מִטָּתוֹ.

מחווה לפאול צלאן

הַמַּיִם עֲמָקִים הָיוּ, קַפּוּאִים כְּשֶׁלֶג רַךְ
רַק שֵׁם דְּמָמָה הִיְתָה,
הַשֶּׁקֶט הַמְּבֹרָךְ.

וְאֵשׁ הַתְּפֹת בְּלַחֲשׁ-רַחֲשׁ אֲזוּ גְּוֹעָה
מַלִּים אֲזוּלוּ, הָעֵט יְבִשָּׁה-כְּבָתָה

עֲמַךְ לְמַצוּלוֹת בְּמַדְרָגוֹת דָּגָן יָרֵדוּ
מִרְגָּרִיט וְשׁוּלְמִית
וּפּוּגָה בְּשַׁעְרֵךְ.

צְפוֹת כְּלוֹאוֹת-עֵינַיִם כְּנִקְדוֹת תְּרַפָּה,
יָדְךָ לְאֵם פְּשֻׁטָּה -
עוֹפְרֶת בְּעַרְפָּה.

וּנְחָשֵׁי רוֹקְדִים בְּלִיל בְּדַרְכְּךָ אֶל-חֲזוֹר,
אֲנִי גּוֹמַעַת כְּאֵן עֲמַךְ
כִּדֵּי חֶלֶב שְׁחָר.

בת צחוק

איש אחד היה היה ועזב
מבלי שהצלחתי להצחיק אותו אף פעם,
את עצמי הוא נתן לי
והשאיר אחריו ריח של
שדה בטנים ומסכה מעסת ניר עתון,
פחד מנחשים
ועצב חתום בקפסת ספריות.

איש אחד מת כשהגשם ירד -
את הצחוק הקבור בו
השאיר לי.

אלם נצחי

איך מדברים עם איש
שספר יום יום
גולות שפיות בצלוחית לבנה עם
קצוות מסלסלים כעשנו של
בית אמא?
רציתי לשאל אותו
איך זה להתעורר כל בקר אל השקיעה
ומה מאיר לו את קו האפק
ואם בכלל
אחב.
הוא לא דבר נאני חשבת
שרק אם אדע לשאל
הוא ימצא עבורי תשובות-
על עצמו ותר מזמן.
נסיתי הכל-
לכתב בעט כחל מספרים על האמה,
לשכב על גדר מחשמלת,
לקפא לבושה כתנת פסים,
להלך יחפה על ברפר,
ולבסוף,
עוד בטחם הספקתי להרגיש אבא
הוא התרסק
שותק כשהיה
על רצפת בית חרשת מצחין
לשמורי דגים.
שוטר בעינים מצלות מצחיה
בקש ממני לזהות איש
שלא דבר אלי מעולם.

שארית

ומה משאיר אדם אחריו?
פתם ישיבה על ספסל בשררה
צבע יבש טריותו עבשה,
דשא מנמר - מדרך רגלים
שהודרוזו לשוב הביתה
בקטיעת סילוני ממטרות.

ומה משאיר אדם אחריו?
פסות עתון מכתמות בשמן,
הלחם הוא הדם
ויד לא יציבה
מחטיאה את מכלי הפסלת,
"הכוון מערב" מוסט כלפי מעלה.

משאיר אחריו.

ברוך שעשני גבר

ברוך שעשני גבר,
ברוך שעשני גבר,
מניע אב-הך ירכים.

בשעת ערבית דבקה לשונו
אך ידיו נעות לעבר
מפתח הגאלה;
רבון עולם יסלח
כי מבלבל יצר האדם
מנעוריו.

שפתיו תפלת שמע
שעל המטה,
והוא דבק בשם"ה גידיו
וברומח אבריו;

החטא הוא חטא
אך אני תיגוק שבוי
בתמוקי בתי הצומחת.